

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΕΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομή έτησια προπληρωτέα.
 Έν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
 Έν τῷ Ἐξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
 Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Πρώτασθε ληρουντες, καὶ περὶ τῶν ὀλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
 καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Συνέχεια τῶν καλῶν τὰ ὁποῖα
 ἐγείναν εἰς τὴν δευτέραν ταύτην
 σύνοδον τοῦ Νομοθετικοῦ.

3) Ἀπεσβρόθη τὸ Νομο-
 σχέδιον περὶ καταναγ-
 καστικῆς ἐγγραφῆς τι-
 τλων, τὸ ὁποῖον ἂν δὲν ἀπερρί-
 πτετο ἤθελε νὰ κατατρέψῃ τοὺς
 Κυπρίους. Τοῦτο τὸ νομοσχέδιον δὲν
 ἐγείνε δι' ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ
 γεμισθῇ τὸ ταμεῖον ἀπὸ λίραις (κα-
 λὸν τοῦτο), ἀλλὰ νὰ καταστραφῶ-
 σι πολλοί. Ἐνας πτωχὸς ὁ ὁποῖος
 ἔχει πού τὸν πατέρα του ἐν παληό-
 σπητον καὶ ἀντὶ χιλίων γροσίων π'
 ἀξίζει τοῦ τὸ εἶχαν ἐκτιμημένον
 10 χιλιάδας γροσία, θὰ ἐπλήρωνε
 διὰ νὰ βγάλῃ τίτλους πρὸς 50 τοῖς
 χιλίοις, γροσία 500. ὥστε ἀφ' οὗ
 πλέον πτωχὸς θὰ ἐπλήρωνε 500,
 φαντασθῆτε πλέον τί θὰ ἐπλήρωνον
 ἐκεῖνοι πού ἔχουν πολλὰ κληρονομι-
 κά κτήματα, καὶ μάλιστα αἱ Ἐκ-
 κλησιαὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν τίτλους
 διότι ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐ-
 πέτρεπε νὰ γίνωσι τίτλοι. Ποῖος
 ἄλλος λοιπὸν ὁ σκοπὸς τοῦ νομο-
 σχεδίου τούτου παρὰ ἡ χρηματολο-
 γία ἀφ' ἐνός, ἡ καταστροφή ἀφ' ἐ-
 τέρου; Διὰ νὰ τακτοποιηθῇ τὸ Κτη-
 ματολόγιον; ἀλλὰ καὶ ἐν τρία τοῖς
 χιλίοις ἂν ὤριζετο, πάλιν θὰ ἐθεω-
 ροῦντο πολλὰ ἂν πρὸς τὸν σκοπὸν
 τοῦτον ἐγείνε τὸ νομοσχέδιον.

4) Κατηργήθησαν τὰ
 καταναγκαστικὰ ἐρ-
 γὰ διὰ πταίσματα καὶ
 πλῆμμελῆματα. πολὺ
 καλὸν καὶ τοῦτο διότι ἐάν ἓνας
 καταδικάζετο διὰ μικρὸν τι πταῖ-
 σμα εἰς 15 ἢ καὶ 8 ἡμερῶν φυλά-
 κισιν, ἐπρεπε κάθε ἡμέρα νὰ φορτώ-
 νετ' αὐτὸν κακοῦργος τὴν τσιβέ-
 ραν, ἢ τὴν τσάππαν, ἢ τὸ φτυ-
 ἄρι, καὶ νὰ περιφέρεται μέσα ἔς
 τὴν πόλιν καὶ ἔξω, νὰ διορθῶνῃ ὁρ-
 μους, ἢ νὰ σπάζῃ χαλικοῦδρα, καὶ
 ἀδιάφορον ἂν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος εἶ-
 νε ὑποληπτικὸς ἢ ὄχι. ἐσφαλε λέ-
 γε, ἐστὼ καὶ μικρὸν σφάλμα ὡς
 ἄνθρωπος, πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὴν
 τὴν προσβολὴν μέσα ἔς τὸν κόσμον.

Μανθάνομεν ὅτι εἰς τὴν Ἀμερι-
 κὴν ἐκεῖνους τοὺς κακοῦργους ποῦ
 καταδικάζονται εἰς φυλάκισιν διὰ
 πολλὰ χρόνια τοὺς διδάσκει ἡ Κυ-
 βέρνησις ἐκεῖ μέσα ἔς τὰς φυλακὰς
 καὶ τοὺς μανθάνει μίαν τέχνην ἢ
 μίαν ἐπιστήμην καὶ τοιοῦτοτρόπως
 ἐξέρχονται ποῦ τὴν φυλακὴν τεχνί-
 ται καὶ ἐπιστήμονες. πᾶν πλέον
 αὐτοὶ νὰ κλέβουν ἢ νὰ φονεύσουν;
 Ἡμεῖς ἐδῶ ἡ Κυβέρνησις οὐδὲ βιβλί-
 ον νὰ ἀναγινώσκῃ ὁ φυλακισμένος
 δὲν τοῦ δίδει, παρὰ μόνον τὴν τέ-
 χνην ποῦ σπάζουν χαλικοῦδρα προσ-
 παθεῖ νὰ τοὺς μάθῃ. πρόκειται φαί-
 νεται νὰ ἐσιώσωμεν καὶ νὰ χαλι-
 κώσωμεν ἴσον τὸν κόσμον διὰ νὰ
 χωρῇ τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν νὰ κά-

μνη εὔκολα τὰ γυμνάσιά του, νὰ
 μὴ τὸν ἐμποδίζουν τὰ ὄρη καὶ οἱ
 ποταμοί.

Μαζὺ μὲ αὐτὰ τὰ τέσσαρα με-
 γάλα καλὰ ἐγείναν καὶ ἄλλα μι-
 κρὰ μικρὰ οικονομολογικά, ἐλατ-
 τώσεις μισθῶν, καταργήσεις θέσε-
 ων περιττῶν κ.τ.τ. ὥστε ἰδοὺ ποῦ
 ἐδυνήθησαν, καὶ τέτοια φαῖνται δη-
 λητηριασμένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἤθελε
 νὰ πάθῃ ἡ δυστυχὴς Κύπρος καὶ ὅ-
 χι ἄξια διὰ ἀβρὰ ἀνάκτορα, ὡς ἐ-
 λεγεν ὁ Κῆρυξ, τοὺς τὰ ἐσυντρο-
 βόλησαν μὲ ἑλᾶς των τὰς δυ-
 νάμεις οἱ βουλευταί, ἕως οὗ νὰ τοὺς
 τὰ παρουσιάτωσι πάλιν εἰς ἄλλην
 σύνοδον κατασκευασμένα μὲ ἄλλον
 τρόπον καὶ μὲ πολλὰ καρυκεύμα-
 τα καὶ ἀρώματα διὰ νὰ πευθηθῇ
 ἡ ὁρεῖσι των. Ἀς περιμένωμεν λοι-
 πὸν τὴν νέαν σύνοδον νὰ δοῦμεν τί
 θὰ γείνη.

Πρὸς ἀποσβῆσιν τῆς οἰκονομι-
 κῆς κρίσεως ἡ ὁποία ἀπειλεῖ τὴν
 Κύπρον, ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Δ.
 Πηλαβᾶκη θεωρεῖ ἀναγκαίαν καὶ
 μόνην τὴν βαθμιαίαν πρᾶξιν τῆς
 γεωργίας «ἐν τῇ ἄλλοτε εὐφώ-
 ρῳ ταύτῃ Νήσῳ κατὰ πολὺ δὲ σῆ-
 μερον ὑπολειπομένη ὡς στερούμενη
 πόρων καὶ τρόπων πρὸς ἐντελέχεια
 λειργειαν». Τὰ μέτον δὲ πρὸς ἐπι-
 τεύξιν τούτου, θεωρῶν τὴν σύστα-
 σιν γεωργικῶν τραπεζῶν, ἀνέπτυ-
 ξε διὰ μακροῦ ἀρθροῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀ-

ριθ. 170 φύλλω τῆς «Ἀληθείας» λίαν ἀληθῶς εύκολον τρόπον πρὸς σχηματισμὸν τοιούτων, ὥνπερ ἀναγράφουν περιληπτικῶς ἐνταύθα, συνιστῶντες τὴν μελέτην αὐτοῦ εἰς τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν.

«Ἡ μᾶλλον ἀσφαλεστέρα μέθοδος πρὸς ἀπυστόρησιν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως θὰ ἦτο· κατάργησις τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρου τῶν 92 χιλ. λιρῶν ἀλλ' ἐπειδὴ κωλύει ἡ Σύμβασις τῆς 4 Ἰουνίου, καὶ ἐπειδὴ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰσπραττόμενον κατ' ἔτος παρ' ἡμῶν διδεται εἰς δανειστάς τῆς Πύλης οἵτινές εἰσι πάλιν Ἀγγλοὶ, δύναται ἡ Κυβέρνησις, τῇ ἐπεμβάσει αὐτῆς καὶ τῶν ἄγγλων κεφαλαιούχων νὰ ἀφῇσῃ τοῦτο, τῆς μίᾳς πενταετίας, ἐν Κύπρῳ ὡς δάνειον, (καὶ οὐχὶ ὁλόκληρον τὸ ποσόν, παρὰ 68 χιλ. λίρας κατ' ἔτος) ὃ δὲ τόκος νὰ ὀρισθῇ οὐχὶ πλέον τῶν 3 τοῖς 0)0 ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου ἄχρι τῆς ἐξοφλήσεως αὐτοῦ. Τοιοῦτοτρόπως κατ' ἔτος θέλει σχηματίζεται μία τράπεζα εἰς ἕκαστον διαμερίσμα. εἰς 68 χιλ. λιρῶν αἰτήσεις θὰ διανέμωσιν εἰς 6,800 μετοχὰς (τοὺς γὰρ κτήμονας οὓς ἕκαστον διαμερίσμα ἔχει) ἕκαστη δὲ μετοχὴ τιμωμένη λιρῶν 10 ἐξοφληθήσεται εἰς 16 ἔτη προκαταβάλλοντος ἕκαστου μετόχου ἑτησίως καὶ ἐν ὠρισμένη ἐποχῇ 12 1)2 σελ. ὡς χρεωλύσιον καὶ προπλέον 6 σελ. διὰ τόκον, ἐν συνόλῳ σελ. 18 1)2 ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι θὰ καρποῦται ἑτησίως τὸ κέρδος τῶν μετοχῶν αὐτοῦ ὅπερ ὑπολογίζω οὐχὶ ἔλαττον τῶν 8 1)2 σελ. Οὕτω λοιπὸν μετὰ 5 ἔτη θὰ συγκροτηθῶσιν ἐν Κύπρῳ 5 τράπεζαι, διὰ τεῦ ρηθέντος τρόπου θὰ ἀνήκῃ ἐλευθέρᾳ χρεῶν εἰς τοὺς 6800 μετόχους ἕκαστου διαμερίσματος, οἱ δὲ ἄγγλοι κεφαλαιούχοι πρὸς τοὺς ὁποίους ἔπρεπε κατ' ἔτος νὰ διδῇται τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 68 χιλ. λιρῶν, θὰ τυγχάνωσιν ἐξωφλημένοι.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς νήσου δύναται νὰ προσλάβῃ πάντα τὰ ἀπαιτούμενα ἐχέγγυα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοπομένου χωρὶς οὐδεὶς νὰ ζημιωθῇ. Διὰ τῶν γεωργικῶν δὲ τούτων τραπεζῶν καὶ διὰ πρακτῶρων πεπειραμένων καὶ τιμίων θέλει κατορθωθῇ ἡ βελτίωσις καὶ διπλασιασὶς τῶν προϊόντων ἡμῶν, ἡ ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον κατα-

σκευὴ τῶν εἰνῶν, ἡ αὐξήσις τῶν καρποφόρων δένδρων, οὕτω δὲ καὶ μόνον δύναται ν' ἀποσοβῇ ὁ ἀπειλῶν ἡμᾶς κίνδυνος τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἕως οὗ ἀπαλλαγώμεν τῆς συμβάσεως τῆς 4 Ἰουνίου, καὶ ἐξετασθῇ μάλιστα τὸ, ἀνκυρίαρχος δύναμις ἀπολαμβάνουσα τὸ περισσεύμα πάντων τῶν φόρων, δικαιῶται ν' ἀπολαμβάνῃ καὶ 8 τοῖς 0)1 τελωνειακὸν φόρον.»

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ Ναστραδὶν Χωτζας μίαν φορὰν ἠθέλησε νὰ κτίσῃ ἓνα φούρνον· ἀφοῦ τὸν ἐκτίσεν, ἤρχετο ἓνας φίλος του νὰ τὸν δῇ, τοῦ ἔλεγεν, «ἔπρεπε τὸ στόμα τοῦ φούρνου νὰ τὸ βάλης ἀπ' ἐδῶ» τράκ, ἀμέσως ὁ Ναστραδὶν χότζας τὸν ἐχάλα καὶ ἔκαμνε τὸ στόμα ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ τοῦ ἔλεγεν ὁ φίλος του· μετὰ ταῦτα ἤρχετο ἄλλος τοῦ ἔλεγεν, «ἔχι· ἀπ' ἐδῶ ἔπρεπε νὰ κάμῃς τὸ στόμα» καὶ ἀμέσως πάλιν τὸν ἐχάλα καὶ τὸν ἐκτίζε κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἄλλου· ἀλλ' ἀφοῦ τοῦ τὸ ἔκαμαν πολλοὶ τοῦτο, ἠναγκάσθη, διὰ νὰ μὴ χαλᾷ τὸ χαττίρι τῶν φίλων του, καὶ τὸν ἐκτίσε πάνω ε' ἓνα ἀμάξι· ἅμα λοιπὸν ἤρχετο καὶ τοῦ ἔλεγεν ἓνας, «ἀπ' ἐδῶ πρέπει νὰ χῇς τὸ στόμα τοῦ φούρνου», ἐπαίρνε ἀμέσως τ' ἀμάξι καὶ τὸ γύριζε πρὸς κεῖ ποῦ ἠθέλεν ὁ φίλος του, καὶ τοιοῦτοτρόπως νῦν χαρίσται ὅλους τοὺς φίλους του. Τὸ ἴδιον ἐπ' ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς τώρα μὲ τὴν «Σάλπιγγα». Ὁ εἰς σοῦ λέγει «αὐτὰ καὶ αὐτὰ μᾶς δυσχεστεῖν μὴ τὰ γράφῃς»· ὁ ἄλλος «αὐτὰ γράφετα καὶ εἶνε ἀναγκαῖα· τὰ ἄλλα νὰ μὴ γράφῃς»· ἄλλος πάλιν, «γράφετα ὅλα διότι εἶνε καλὰ»· τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάμωμεν τώρα; ἔχομεν τὴν διάθεσιν νὰ εὐχαριστήσωμεν ὅλους· δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ δυσχερεστήσωμεν κανένα· ὀρκιζόμεθα· εἰς τοῦτο· ἀλλὰ δυνάμεθα ἀρὰ γε καὶ ἡμεῖς νὰ καθίσωμεν τὴν Σάλπιγγα πάνω ε' τὸν φούρνον τοῦ Ναστραδὶν χωτζας;

Εἶνε, παρακαλῶ, δυνατόν ἓνας ζωγράφος ν' ἀκούῃ τὰς γνώμας ὅλων καὶ νὰ ζωγραφίσῃ μίαν εἰκόνα καὶ νὰ ἀρέσῃ μετὰ ταῦτα ἡ εἰκὼν ἐκείνη; ἢ εἶνε δυνατόν νὰ φυσῶσι διὰ μίᾳς ὅλοι οἱ ἄνεμοι τοὺς ὁποίους θέλουν τόσα καράβια διὰ νὰ ταξειδεύουσιν ἄλλα ε' τὴν Ἀνα-

τολὴν ἄλλα ε' τὴν Δύσιν καὶ ἄλλα ε' τὸν Βορρᾶν καὶ ἄλλα ε' τὸν Νέτον; ἀνάγκη λοιπὸν νὰ πράξω ὡς φρονῶ· εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι κατὰ τὸν τρόπον ποῦ γράφω δὲν προσβάλλω κανένα· ἂν ἦνε δὲ καὶ μερικοὶ οἱ ὅποιοι νομίζουσιν ὅτι προσβάλλονται δὲν θὰ παρῆλθον πολὺς καιρὸς καὶ θὰ ἐννοήσουσιν ὅτι καλὰ κάμνω· μ' ὅλον ὅτι ἐν συνειδήσει τὸ ξεύρου καὶ τώρα ἄλλα δὲν τὸ λέγουσιν. Ποῦ εἶνε τὸ σατυρικὸν ὕφος καὶ ποῦ ἡ σατυρικὴ γλῶσσα ποῦ μεταχειρίζομεθα; ἄφου πολλοὶ μοῦ γράφουσιν ὅτι κακῶς ὀνομάζω τὸ φύλλον π ο λ ι τ ι κ ο σ α τ υ ρ ι κ ὸ ν· ἀλλ' ἡμεῖς τὸ στενὸν τοῦ τόπου μας ἐλέποντες ἀκολουθώμεν ὅπως διάφορον τρόπον ἀπὸ ἐκείνόν τῶν ἄλλων σατυρικῶν τῶν ἄλλων μερῶν, καὶ μάλιστα καυχώμεθα ὅτι καὶ με αὐτὸ τὸ πλάγιον ὕφος μας κεντᾶται πολὺ περισσότερο ἢ φιλοτιμία μας παρὰ μ' ἐκεῖνο τὸ χονδρὸν τῶν ἄλλων σατυρικῶν.

Ὁ ἔχων λοιπὸν ὦτα ὅραν νοεῖτω

Φίλταται Κυρία!

Σὰς παρακαλῶ ἐγὼ καὶ μαζὺ μ' ἐμὲ πολλοὶ ἄλλοι νὰ φροντίζητε ὅσον τὸ δυνατόν νὰ μὴ γίνωσιν· πολλοὶ ὁμιλῶσι ἐκεῖ πάνω ε' τὸν γυναικωνίτην τώρα μάλιστα ε' αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα τῶν Παθῶν ποῦ ἐργασθε· πολλοί. Δὲν παρατηρεῖτε ὅτι ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἐσυκώθησαν τὰ καφάσια πολλοὶ χριστιανοὶ ἅμα μβούν ε' τὴν Ἐκκλησίαν ξεχνοῦν πόθεν εἶναι ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἂν τοὺς ἐρωτήσῃ κανεὶς θὰ δεῖξουν τὴν Δύσιν γιὰ Ἀνατολὴν; Ἄμα λοιπὸν ὁμιλῆτε κιόλας, πείθονται πλέον, καὶ καλὰ, ὅτι καὶ αἱ εὐχαὶ ποῦ διαβάζει ὁ παπᾶς ἀπὸ ἐκεῖ πάνω καταβαίνουν.

Μερικοὶ χωρικοὶ καὶ μάλιστα παπαδες ἀντὶ νὰ προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπον νὰ διατηρῶνται τὰ Σχολεῖα τοῦ χωρίου των καὶ νὰ τὰ ἔχουν μάλιστα ὑπερῆφανειαν, ἀπειναντίας ἐνεργούν καὶ προσπαθοῦν μὲ τὴν διαγωγὴν των νὰ τὰ κλείσουν. Τοιαῦτα θηρία εὐρίσκονται εἰς μερικὰ χωρία καὶ τοὺς προσκυνοῦν καὶ τὸ χερί γιὰ παπαδες ἐνῷ ἐκεῖνοι εἶναι γιὰ φούρκαν. Ἐχομεν ἐπὶ ὅπτας εἰς ἕκαστον χωρίον καὶ ὑποσχόμεθα νὰ δημοσιεύω-

μεν εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ὀνόματα τῶν τούτων διὰ νὰ μανθάνῃ καὶ ὁ Κόσμος πῶς εἶναι καὶ νὰ εἰδοποιώμεν καὶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λαμβάνῃ τὰ μέτρα τῆς καὶ νὰ τοὺς τιμωρῇ ὡς τοὺς πρέπει.

Μία ἐρώτησις πρὸς τοὺς Σχολάρχας καὶ τοὺς Καθηγητάς.

Νὰ μοῦ εὐρητεπῶς κάμνει ὁ μέσος ἀρίστος α. τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας τίς. Α. αἶτε. γρηγόρα. ... Κάτω λοιπὸν ὅλοι ποῦ τὰς θέσεις τὰς ὁποίας ἀναξίως κατέχετε· κάτω καὶ οἱ Γεννάδιοι καὶ οἱ Παπατλιώττι καὶ Βερναρδάκαι καὶ οἱ Κόντοι καὶ οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ Ψευδάττικοι· εἰσθε ὅλοι ἀμαθεῖς ἀκούσ' ἐκεῖ!.. ἓνα μέσον ἀρίστον μιᾶς ἀντωνυμίας νὰ μὴ τὸν εὐρίσκουν!.. πράγμα τὸ ὁποῖον ξεύρει ἓνας διδάσκαλος τῶν χωρῶν μας πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μας μέρος!.. καὶ ἐρωτοῦσε προχθὲς ἓνα μαθητὴν τοῦ καὶ διότι ἤργησε κομμάτι νὰ ἀπαντήσῃ ὁ μαθητὴς τὸν ἐξύλισε... Βρὲ καὶ μὲν διδάσκαλε ἀφοῦ = (παθητικὸς ἐνεστώς α. προσ. τῆς Προστακτ. τῆς προθέσεως ἀπὸ) εἶσαι τότεν ἱκανὸς διὰτὶ δὲν ἔρχεσαι κάτω = (παθ. ἐνεστώς β. πρώτου τῆς Προστ. τῆς προθ. κατὰ) ὅς τὴν Δεμησσὸν νὰ σοῦ δώσωμεν ἀνωτέραν θέσιν, ἢ νὰ σὲ στείλωμεν ὅς τὴν ἐκθεσιν μαζὺ = (ὄνομα οὐσιαστ. προσηγ. πτώτ. ὀνομαστικ.) μὲ τὰ στρατούρια ποῦ θὰ στείλωμεν, νὰ δοῦν νὰ τρομάξουν καὶ τῶν δύο πραγμάτων τούτων τὴν ἀξίαν καὶ καλὴν ἐφαρμογὴν;

Πρώτην φοράν μανθάνομεν ὅτι μεταξὺ τῶν Κυπρίων ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως εὐρίσκονται καὶ μερικοὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἀνήκουν εἰς κανὲν θρήσκευμα. Νά· εἰς τοιοῦτος ἀρπάζω μὲσα ὅς ἓνα καφενὲν εἰς τὴν Μεσαορίαν ἐμολόγησε καὶ οὐκ ἠρνήσατο ὅτι χάριν συμφέροντος, βέβαια, δὲν εἶναι οὔτε Χριστιανὸς οὔτε Ὀθωμανὸς, ἐνῶ ὅσοι τὸν ξεύρον τὸν ἐνόμιζον Χριστιανόν· ἀρα θὰ ἦναι ἢ Ἑβραῖος ἢ δολοφονὴ καὶ θὰ κρατῇ βέβαια καλὰ τὸ θρήσκευμά του.

Ὁ κ. Σέττενχαμ θὰ ἔκαμε φαίνεται καμὴν φοράν τὸν δάσκαλον, ἢ διὰ τοῦτο ἐνίστα Ἀσημονεῖ καὶ θεωρεῖ τοὺς Βουλευτάς ὡς μαθητάς. Ὅταν ἐσυζητήτο τὸ περὶ καταναγ

καστικῆς ἐγγραφῆς τῶν κτημάτων καὶ ἡ Α. Π. ὁ ἅγιος Κιτίου ὑπέβαλε σπουδαίαν τροποποίησιν, τὴν ὁποίαν ἔπειτα ἐπολέμησεν ὁ κ. Κόλλυερ, ὁ κ. Σέττενχαμ ἐζήτησε νὰ σεβασθῇ τὸ συμβούλιον τὴν γνώμην τοῦ κ. Κόλλυερ ὡς νὰ ἔλεγε "προσυχὴν Κύριοι εἰς τὸν διδάσκαλον". Ἀλλ' ὁ κ. Μαληκίδης ἠγέρθη ἀμέσως ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῷ ἀπήντησεν ὅτι "δὲν θέλομεν μαθήματα σεβασμοῦ" καὶ ὅτι "αὐτὰ τὰ ὅποια λέγετε φανερώουν ὅτι θεωρεῖτε περιττὸν τὸ Συμβούλιον ἅμα ὑπάρχει ὁ κ. Κόλλυερ". Μ' αὐτὰς τὰς ἰδέας των φαίνεται ὅτι θὰ ἀσγήσουν πολὺ ἀκούη νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἡ Κύπρος δὲν εἶναι Κεὺ λάνη.

Πληροφορούμεθα ὅτι ἔρχεται ἐξ Ἀγγλίας μηχανικὸς τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐρευνήσῃ ἢ νὰ ἀποφασίσῃ ὁ καθαρισμὸς τοῦ λιμένος τῆς Ἀμμοχώστου ἢ ὅτι ἐκεῖ θὰ ὑπάρχουν πάντοτε πολεμικὰ πλοῖα. Ἐάν τοῦτο ἀληθεύῃ μας δίδει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀφήσωσι τὴν Αἴγυπτον ἢ ὅτι ἡ Κύπρος θὰ γείνη κτήσις ἐστὶ ὑποψία μοῦ μβαίνει, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι θὰ μᾶς ἐρωτήσωσι πρῶτον ὅπως μᾶς ἠρώτησαν ἢ τότε ποῦ μᾶς ἐπώλησαν. Ἐνθυμεῖσθε τότε ποῦ ἦλθαν ἐκεῖνα τὰ Θεοκάρβα ποῦ εἶχαν τὴν Κύπρον κρεμαμένην ψιλὰ ψιλὰ πάνω ὅς τὰ κατάρτιμα ἢ τὴν ἐτελλάζουν; ἀλλὰ ἡμεῖς πταίομεν ποῦ δὲν ἐβάλαμεν τηλεσκόπιον νὰ τὴν δοῦμεν πῶς ἐκρέμετο ἐκεῖ πάνω νὰ πᾶμεν ὅλοι περὶ κάτω νὰ τὴν ἀρκάξωμεν, ἔ'επεσε μὲς ὅς τὴν καρδίαν τῆς Ἀλβίωνος ἢ δὲν θὰ ἐγγὺ φοβοῦμαι πὸ ἐκὶ μέσα οὔτε ὡς ὁ Ἰωνᾶς ποῦ τὸ ψάρι, οὔτε ὡς ὁ Χριστὸς ποῦ τὸν τάφον.

"Α! καθαρά!!! Εὐχόμεθα πρῶτον πάσαις ταῖς ἀναγνώστριας ἢ πᾶσι τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, καὶ δεύτερον πάσαις καὶ πᾶσι τοῖς μη τοιούτοις, ἵνα σὺν τῇ ταφῇ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ταφῇ πᾶν δυσारेστοῦν αἰτὰς ἢ αὐτῆς ὕλικῶς τε καὶ ἡθικῶς, καὶ σὺν τῇ Ἀναστάσει Ἐκείνου ἀναστηθῇ πᾶν τερπνόν, εὐχάριστον, εὐδαίμον καὶ χάριεν διὰ πάντας.

"Ἐνας δάσκαλος εἰς ἓν χωρίον ἀντὶ νὰ διδάσκῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρήνην, μαλώνει μὲ τοὺς χριστιανοὺς τοῦ χωρίου του ὑβρίζει ὁ βρίζεται, ἢ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖ

τὸν ἀντίπαλόν του εἰς μονομαχίαν διότι λέγει δὲν ξεύρει νὰ δέρῃ, ἀλλὰ νὰ μεταχειρίζεται ὅπλα ἢ ξίφη. Τί γίνεται ὅμως μετὰ ταῦτα; δέχεται ὁ ἀντίπαλος τὴν μονομαχίαν, τρέχει ὁ δάσκαλος νὰ φέρῃ τὰ ὅπλα, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ τὰ γυρεύῃ ἢ καλὰ ποῦ δὲν τα εὑρεῖ δὲν θὰ τὰ εὔρῃ ποτὲ πιεθόμεν. ἀλλ' ἂν τὴν εὔρισκε δὲν ἠθελε νὰ βλάψῃ τὸν ἄνθρωπον; Καλὰς λοιπὸν διδάχας διδάσκει ὁ δάσκαλος οὗτος.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Αἱ τιμαὶ τοῦ παρελθόντος ὁκτωβρίου εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

Κρατὴ μαῦρα ἄπισσα γρ. 165—180 τὸ γομάρι.

• μὲ πίτσαν 150—168 κατώτερα καὶ ξυμμέν 120—145 ρακή σούμα βαθμ. 19 γρ. 2 13)40 —2/17)40 ἢ ὁκτ.

σταφίδες βρασμέναι γρ. 1 18)40 —1 22)40.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότιμοι Κύριοι πρὸς οὓς τὸ πρῶτον ἤδη σέλλεται τὸ φύλλον τῆς "Σάλπιγγος", ἂν δὲν ἐπιθυμῶσι νὰ γείνωσι συνδρομηταί, νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ ἐν τῇ δεκαπενθήμερίᾳ ἀπὸ τῆς παραλαβῆς του.

Δύο ὥραϊα βιβλιαράκια ἢ τῶν νὰ πωλοῦνται εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς "Ἀληθείας", ἀπὸ τὰ ὅποια ἀτρέξατε ν' ἀγοράσητε ἢ θὰ μείνητε εὐχαριστημένοι.

Τὸ ἓν εἶνε "Τὰ 12 Εὐαγγέλια τῆς Ἀγ. Πέμπτης" εἰς τὰ ὅποια εὐρίσκονται ὅλαι ἐκεῖναι αἱ θεῖαι διδάχαι τοῦ Χριστοῦ, ἡ προδοσία ἢ ἡ εἰς θάνατον καταδίκη του. Τὸ ἄλλο εἶνε "Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγ. Πατρῶν ἢ τῆς Ἀναστάσεως, ἢ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀναστάσεως εἰς διαφόρους γλώσσας."

Αἱ! πῶς σᾶς φαίνονται; δὲν εἶνε καλὰ ἢ ἀναγκαῖα μάλιστα;

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγος».

—Έγεις καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Πολεμιδῶν κανὲν μέλος τῆς Αστυνομίας σου;

—Τί χρειάζεται ἐκεῖ αστυνομός; ἐκεῖ μέσα εἶναι ὅλα Ἑγγλέζικα δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἐξελέγξεως· εἶναι ὅλα «φίνα κουαλιτά».

—καὶ πραγματικῶς φθηνὰ κουβαλητά; ἀπὸ ἐκεῖ ἔς τὸ χωρίον μας τὴν ἀγίαν Φύλαξιν φθηνὰ, φθηνὰ κουβαλοῦνται οἱ χοῖροι μὲ ἕνα τίμι τάκ τοῦ ταβουλίου μᾶς πο-
χαιρετίζουν διὰ παντός,

—Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω τί λέγεις.

—Ἄ! εἶναι μαγευτικὸν κ. Συντάκτα καὶ ἰδοὺ· παίρνουμεν τὸν χοῖρον καὶ ἐπειδὴ ὁ χοῖρος κλαίει, ἡμεῖς παίζομεν ταβούλλι, καὶ τοιουτοτρόπως σχηματίζεται μία ἀρμονία ἡ ὁποία μᾶς προστοι-
μάζει τὸν στόμαχον εἰς τὸ νὰ χω-
νεύσῃ καλὰ τὸν χοῖρον.

—Λάβε λοιπὸν τὸ χαρτοφυλάκι-
ον, καὶ ἔσο ἐπόπτης ἐκεῖ νὰ ἐξετά-
ζῃς καὶ νὰ μοῦ γράφῃς.

—Μετὰ χαρᾶς κ. Συντάκτα ἀπτό.

Κύριε Συντ. τῆς «Σάλπιγος».

Ἐρωτήσατε παρακαλοῦμεν τὸν ἐν τῇ πόλει μας ξενιζόμενον Ἀρχι-
μανδρίτην κ. Γεράσιμον Νικολαί-
δην ἂν δὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ
ἐρωτήσῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν πο-
λιτῶν ὑφ' ὧν ξενίζεται καὶ ἐπειτα
νὰ λειτουργήσῃ εἰς τὸ ἐνταῦθα πα-
ρακλήσι τῆς Χρυσορροιατικῆς ἐ-
φοῦ ξεῦρε ὅτι δι' αὐτὸ ἄλλοτε με-
γάλα πράγματα ἐγείναν. Δὲν ἐβα-
λε καθόλου ὑπ' ὄψιν του ὅτι αἰάλα
Ἐκκλησίαι αἱ ὁποῖαι συνεισφέ-
ρουν εἰς τόσα φιλανθρωπικά κατα-
στήματα βλάπτονται, καὶ ὅτι προ-
ηγουμένως ἔπρεπε νὰ ὑποχρεωθῇ
καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Χρυσορροια-
τικῆς εἰς τοιαύτας συνδρομὰς; Τὸ
τοιούτο θεωρεῖται περιφρόνησις ἐκ
μέρους τοῦ πρὸς τοὺς πολίτας καὶ
ἄς τὸ ἔχῃ τοῦτο ὑπ' ὄψιν του.

Τῇ 1 Ἀπριλίου 1884.

Κύριε Ἐφημεριδογράφε τῆς «Σάλπιγος»

Ἐνας λόγος

διὰ τὸ ὅποιον ἐκδίδονται αἱ ἐφημερίδες
εἶναι νομίζω, νὰ διασαλπίζονται τὰ καλὰ
καὶ δι' ἐπαίνων ἢ ἀνταμείβονται οἱ τοῦ-
των ἐργάται.

Ἄρα νὰ διασαλπίζονται ἰὰ κακὰ καὶ νὰ

τιγματίζονται οἱ τοῦτων ἐργάται.

τρεῖς λόγοι

(ἐκ τῆς συζήτησεως τῶν δύο πρώτων
γνωμῶν)

νὰ ἐνθαρρύνωσι τοὺς μὲν καὶ ν' ἀποθαρ-
μύνωσι τοὺς δὲ ἔτσι ἄρα; ἢ ὅχι;

Ναί! — Ἐχέτε εἰσιτήρια καὶ διὰ Μονα-
στήρια καὶ διὰ Μητροπόλεις; — Ναί! —
Λοιπὸν διασαλπίζετε διὰ τῆς «Σάλπιγ-
γος» σας, ὅτι ὁ δῆνα Ἐκκλησιαστικὸς
ἄρχων ὑπὸ τοῦ καιροῦ βοηθούμενος, (εἴ-
ναι χειμῶν καὶ πνέει σφοδρὸς ἀνέμος) ἤ-
πλωσε τὸ πυχὸν στρώμα τῆς ἀπιστημονί-
ας καὶ κατεκλίθη· ἤπλωσε τὸ θερματικὸν
ἰφάπλωμα τῆς ἀδρανείας καὶ ἰσχεπάσθη
νοσηροῖσθεῖς δὲ καὶ ὑπὸ κολάκων τινῶν
ἐκοιμήθη Βαρούχιον ὕπνον· ἡ ἱερὰ κτη-
μοσύνη (γῆραι καὶ ὄδατα) ἐν ἡμέρᾳ αἴσῃ
ἱεροσυλῶνται, ὑπάρχουσιν οἱ ἀπαιτού-
μενοι «ἱκκὶ σαχίτ» τοῦ φωνάζοντος νὰ ἐξυ-
πνήσῃ καὶ ν' ἀναφερῇ κατὰ τῶν ἱεροσύ-
λων, ἀλλὰ δὲν ἀκούει! — χαρὰ ἔς τὸν ὕ-
πνον!! ἄρα γε πρόσκαιρος εἶναι, ἡ αἰώ-
νιος; φωνάζατέ τον, παρακαλοῦμεν, κ' ἡ
μεῖς κ' ἡ σκούφιά μας, καὶ διὰ τῆς ἡχη-
ρᾶς «Σάλπιγγος» σας, ὥστε ἂν ᾔναι πρό-
σκαιρος ὁ ὕπνος του, ἵσως ξυπνήσῃ, ἂν
δ' αἰώνιος, χριστιανικὸν ἐκπληροῦντες
χρέος, νὰ τὸν θάψωμεν τοῦλάχιστον ἵνα
μὴ ἐπέλθῃ τοῦ σώματος σήψις καὶ ἐκταύ-
της μόλυσμός τῆς ἀτμοσφαίρας.

Ταῦτα διὰ τὸν δῆνα, ἀκολουθῶς δὲ ἡ
διὰ τὸν τάδε. Ὁ ἔχων ὅτα ὄραν νοεῖτω.

Ὁ ἄγνωστος ὅταν ᾔναι Εἰς παριστά-
νεται συνήθως διὰ τοῦ

X.

Φίλοι μου χωρικοί.

Ἐνθυμείσθε ὅτι σᾶς ὑπεσχέ-
θην μίαν φοράν πῶς θὰ σᾶς λέγω
κάποτε μερικὰ διὰ νὰ διορθώσῃτε
κομμάτι τὴν γλῶσσάν σας ἡ ὁποία
ἐνῶ εἶναι Ἑλληνικὴ ἔχει μέσα ἀνα-
κατωμένας καὶ πολλὰς Ἰταλικὰς ἢ
Τουρκικὰς καὶ Ἀγγλικὰς ἀκόμη
λέξεις; Ἀρχίζω λοιπὸν ἀπὸ τῶρα
νὰ ἐκπληρῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου ἢ
προσέξατε καλὰ, καὶ νὰ ᾄτε πῶς
θὰ σᾶς ἀκούσῃ καὶ σᾶς. Ἡ γλῶσσα
ποῦ μιλοῦμεν εἶναι Ἑλληνικὴ ἀλ-
λὰ τὴν ἐξεσχίσσαμεν λίγο λίγο ποῦ
τὴν ἀμάθειάν μας, καὶ διότι ἐξ ἀ-
μαρτιῶν μας εἶχαμεν ἔσθην κεφα-
λήν μας ξένα ἔθνη πολλὰ χρόνια.
Εἰς σᾶς λοιπὸν ποῦ ἔχετε διδασκά-
λους ξεύρω ὅτι σᾶς λέγουσιν κάμπο-
σα πράγματα οἱ διδάσκαλοί σας,
ἀλλὰ γὰρ σᾶς ποῦ δὲν ἔχετε, ἰδοὺ
σᾶς λέγω ποῖας λέξεις νὰ παραι-
τήσῃτε καὶ ποῖας νὰ λέγετε ἀντὶ
ἐκείνων. Λοιπὸν τ' αὐτιά σας τίς
σάρα χά! Ἀντὶ τοῦ «τζαὶ» νὰ λέγε-

τε «καὶ». Ἀντὶ τοῦ «ἐνταῦθα» νὰ
λέγεσιν «τί εἶναι» ἀντὶ τοῦ «οὐ»
νὰ λέγετε «ὄχι» ἀντὶ τοῦ «εἶναι»
κάμνεις νὰ λέγετε «τί κάμνεις»·
ἀντὶ τοῦ «ἐγὼ» καὶ «σύ» ἀντὶ τοῦ
«ἄσχημα» νὰ λέγετε «ἄσχημα» ἀντὶ
τοῦ «ὅταν» καὶ τοῦ «σπορ» νὰ λέ-
γετε «κύριε» ἢ «ἀδελφε» ἀντὶ τοῦ
«μάγου» καὶ τοῦ «χιτζολμάσσαν»
νὰ λέγετε «τοῦλάχιστον» ἀντὶ
«καρκόλου» καὶ «τάβλι» τοῦ ππε-
σιδίου νὰ λέγετε «κλίνη» τὸ «τα-
βλί» νὰ τὸ λέγετε «τραπέζι» τὸ
«γαλλί τῆς οὐσσῆς» νὰ τὸ λέγε-
τε «καθρέπτη» τὴν «οὐσσάν» νὰ
τὴν λέγετε «σκιάν» ἀντὶ τοῦ «ἔννα»
ππέσιον νὰ κοιμηθῶ νὰ λέγετε «θα-
πηνιάσω» ἀντὶ νὰ λέγετε «ἐσθὺ-
νόσθῃ» ἢ «ἔννα σιονόσθῃ» νὰ λέγε-
τε «ἐχέσθῃ» ἢ «θὰ χυθῇ».

Καὶ γὰρ σᾶς ποῦ ἐμάθετε μόνον
κοινὰ γράμματα, προσέξατε, καὶ μὲ
ἕνα πολλὰ εὐκόλῳ τρόπῳ θὰ σᾶς
μάθω κάμποσα πράγματα τῆς γραμ-
ματικῆς ποῦ καμὴν φοράν νὰ μι-
καρίζετε τὴν «Σάλπιγγα». Πρέπει
νὰ ξεῦρετε ὅτι ἡ Γραμματικὴ εἶναι
καθὼς τὴν σκάλαν ποῦ εἶναι ἀνάν-
κη νὰ ἀναβαλῇ σκαλὶ σκαλὶ. Ἀρ-
χίζομεν λοιπὸν ποῦ τὸ ἀλφάβητον
ξεῦρετε ὅτι τὸ ἀλφάβητον ἔχει 24
γράμματα· δηλ. ψηφία· ἀλλὰ μέσα
εἰς αὐτὰ τὰ 24 γράμματα ἔχει 7 τα-
ὐποῖα ἀνομαζόμενα. Φωνήεντα
τὸ α ε η ι ο υ ω τὰ δὲ ἄλλα 17 ποῦ
μένουν δηλ. τὰ θ γ δ ζ ς κ λ μ ν ξ
π ρ σ τ φ χ ψ λέγονται σύμφων-
α.

Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι τὸ πρῶτον
σκαλὶ· μάθετέ τα καλὰ, καὶ ἄλλην
φοράν θὰ σᾶς τῶ ἄλλα.

Λύσις τοῦ δ. αἰνίγματος.

Θήρα Ἥρα ἑήρ.

Λυτῆρες. Ν. Μαληκίδης, Σ. Ι. Κωνταν-
τινίδης, Π. Χ. Μαυρομ. Σ. Μινάρδου,
Χρ. Σώζωντος κ.λ.

Ἐκ Λάφυας. Κ. Α. Ζιμπουλάκης, Γ.
Χ. Παπαδόπουλος.

Ἐκ Λευκωσίας οἱ κκ. Χριστόδ. πατ. Ἰω-
άννου, Γ. Γ. Μιχαηλίδης, Γ. Βωβίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε΄.

Εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρός μας βέ-
βαια θὰ μ' ἀπαντήσῃς,
ἂν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς ἐσθίαν θὰ
μυρίσῃς.

Κ' εἰς τὸ πρῶτον ἂν προσθέσῃς μίαν πρό-
θεσιν ἀκούη
θὰ μ' εὐρὴς ἀνομφιδόλως ἔπου μ' ἐ-
θισαν οἱ γόμοι,

Μ. ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ.

Ἐκ τοῦ Τοπογραφίου Ἀληθείας.